

— Какъ да не е такъвъ К. най. насетнѣ се искава Поражецки, когато той съ здаванието на ротата, ми сдаде още и 600 рубли, останали икономия, които азъ си испратихъ по пощата въ банката

Ний всички можехме всичко да очакваме отъ Поражецки, но не и това, което чухме. Седевшитѣ около оратора го смушиха, настана едно неловко мълчание, отъ което възползованъ, азъ се справихъ и казахъ, че съмъ напълно удовлетворенъ.

Разговора слѣдъ това пакъ се продължи на същата тема.—

— Да оставимъ другото, но съгласете се, С. И., че Българитѣ въ Габрово безбожно държатъ за стокитѣ си, каза Штабсъ-Капитанъ Поповъ. Напримѣръ за ока сахаръ се взема 6—7 франка, кафе 8 франка, за фунтъ свѣщи 4 фр. и т. н. т.—просто баснословни цѣни! Право казвамъ, че Сърбитѣ миналата година не ни деряха тъй кожата.

— Позволете да ви попитамъ Николай Николаевичъ се обади князь Вяземски, въ Сърбия колко плащате за ока добъръ тютюнъ?

— Три дуката (32—34 франка), отговори Поповъ.

— Ами тукъ колко плащате?

— Тукъ 19—20 франка отговори Поповъ сконфузено, но въ Сърбия тютюна е, не сравнено, по добъръ.

— Позволете да ви попитамъ, Николай Николаевичъ, се обърнахъ азъ къмъ Попова. Първия пътъ когато дойдохме въ Габрово, по какви цѣни купувахме сжитѣ прѣдмети? Не вземахме ли тогава оката сахаръ за 4 — 4½ гроша, кафе 12 гроша вино 1½ гр., фунтъ свѣщи 4 гр? Защо тогава не ни деряха кожата, а сега правятъ това? Въ Габрово сега има и не Българи — търговци, които продаватъ стокитѣ си и не по ефтино отъ Българитѣ. Защо не нападате на рускитѣ търговци въ Свищовъ, а особено на складовѣ на Новоселцова и други, отъ гдѣто азъ купувахъ за столовата и за васъ — офицеритѣ разни нѣща, на които цѣнитѣ не бѣха по долни отъ тукашнитѣ? Между това отъ Свищовъ до тукъ има да се пла-